Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31625
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

e mulierem q̃ pecan sẽptum sẽo dedit.
d sauin monach de ei dominione uiderit.
d habitator q̃dam alexandr̃e de ipo uiderit.
e unguento hymsano ei emanauit.
a induisti mcypio seis talis di grã operatur.

Explicunt capl̃a.

Incipit uita .B. Johannis . alexandrini . epi

Ut tertio q̃dem una ẽ ⁊ mãi quoq; & eor q̃ aii nos fuerũt studiosor ⁊ sãor uirorũ sup ꝑsenti memorabilis uiri uite narratione. id ut omnib; q̃dem imitatio pia. & utilis ex hoc fiat. q̃ la aut & magnificentia sẽ & adorande ꝛituum referat. Et in hoc sic & in omnib; quę semp in generatione & gratione ꝓpu luminaria ostendit. ad illuminandos q̃ in tenebis & umbra mortis sedent peccati. Q uo u amici x̃ ñ ualde mutant q̃a an gratione mãm fuerũt uiri q̃ d̃o placita conuersatione uixerũt. s; de diabolica operatione illos sermones semp dicũt ad alterutrum. & subuiris q̃ ante nos fuerũt ñ erat tanta multitudo hominũ multiplicata. s; m̃ mq̃m ut ꝑdicit diuina sẽptura. eo qd̃ habundauit in q̃tas. multor refrigescet caritas. Idõ ñ ualeam ad eor concurrere meritũ. Hui rei grã ad ꝑsentẽ hui sẽi uite narratione ex parte uenni. ad extendendu & rã dieb; nris uolentes. & ꝓpositũ suũ cogentes. excellentiores nos demonstrari. & angustam ⁊ artam uiã posse incedere. & obstruere os loquentium uniquat. & maxime nos nos intellectus.

Iam q̃dem ⁊ alii aii nos optima atq; excellentissima de hoc admirabili uiro ⁊ summo sacdote Iohanne philosophati s̃. potentes existentes in opere & sermone. Ideo enĩ Iohem ⁊ sophronii di cultores & amatores. ueritatis & pietatis ꝓpugnatores. Iterũ q̃nius tales cẽnt dedignitate ⁊ meritis studij uiri illi. ⁊ ipsi omisert. & idipm ꝓtesti s̃.

Iy onnulli studiosi agrcole uineam ubertẽ & fructuosam uindemantes. nam relinquunt uineę exfructu bñdictionẽ. & ã nolentes rẽ sequentib egenis diligentib; uinea. Larquib; nos minimi. Iam & oms sei uiri. q̃nius omni fortitudine sua fructuferam olim̃ hanc q̃ in domo di ut ait psalmista plantata ẽ ꝓpter multiplices reuera olinas q̃ in ea s̃. helo di uindemare studuerunt. Ut eri laruit eos multus olinę fructẽ dno dispensante. Et nam uilem & frigidam alacritatem suscipere. ut duo uidue minuta. Non enĩ illis detrahentes neq; q̃ possim eor ad d̃o data sapiam imitari. uiti gesta sẽptuę tradere festinauim. Sed primo q̃dem ut qd̃ intelligim ñ iustum ẽ ea q̃ possunt utilitate audientib; facẽ silentio occultare. ne & nos incidam in iudicium seruiui q̃ talentum uitia abscondit. Sed d̃o aut ut in hac narratione nũ. correctiones ⁊ delectabiles historię consd̃bant quę sẽptę ñ s̃. a boptimis uiris inlaudib; reuera & beatissimi iohis.

Deinde u & sapientes ⁊ potentes in sermone. amatores historię erant sapient ⁊ sublimit mariam de puteriũ. Qd̃ maxime & pamplu exerit nos ad ꝑsentẽ sollicitudinẽ ut ineo q̃ inẽ nob pedestri deformi humili caracterę enarrem. ut possit & ichora ⁊ sine uitis de his q̃ dicunt pficere.

Cum puerissem alexandam ego indigni ad amplectendos seos ⁊ uiatores mites kyrii & iohem ⁊ eor iocundis epulis & refectione fruerem. conuenientib; & colloquiis; ibidem quib dã uiris uenabilib; atq; philosophis. & disputarem de sẽptuis & de anime institutione. uenit ad nos q̃dam pegrin petens elemosynã. Dicebat enĩ seruip decapitutate psarium erepti. decidit q̃ ut nullus de consedentib; habens pecunia aut nummum. Sinus q̃ de sedentib; habebat illic astante mercennariũ calliduum dare. accipiente tres tantũ nummos ꝑsingulos annos. habente uxorẽ & duos filios. Eumq; recessisset q̃ petebat. insecutus ẽ eum ingeniose. & abstulit a se quã ferebat crucicula argentream & dat ei dicens se ñ habe aliq̃d usq; ad filiq̃m unã in uita sua. Ego q̃ de hoc qd̃ acciderat. immo qd̃ gestũ uideã pdi grãm inuentus sum considerans qd̃ fecerat. & compunctus enarrauit statim ꝓpe me sedentem menne nomine uiro induit ⁊ tunicã dm. q̃ ⁊ erat ordinans dispensationẽ sciissime ecclę subnobili & beatissimo iohanne patriarcha. Qui eum uiuũ eẽt me admirante ⁊ laudante eum q̃ elemosinã fecerat dũ. m̃. Ne miris eo qd̃ cõdinone & doctina huiũ modi actionis operate exiuit. Et dicente me ad eum quoñ ꝓpter caritate pel esto m̃. ipe respondens ait. Scissimo ter beato patriarche uiro minutus pmansit iohi. & tãqm filiũ ꝓpri patris industam suscepit dicente sẽo adeũ. Humilis zacharia esto misericors. & ubiũ habes exclo punfelicitate mea. & neq; inuita tua neq; pr̃ morte decerit ds̃ ate qd̃ seruat usq; hodie. Multas enĩ bñdictiones mittit ei ds̃. s; ñ dimittit ds̃ qd̃ ñ statim det pauperi. ꝓpe modũ ostingis. & in michilii rechigens domũ suam. Multociens